REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 36

Poslovni broj: Psp-2/2026-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E NJ E

Općinski sud u Velikoj Gorici, po sutkinji tog suda Ileani Bebek, u pravnoj stvari tužiteljice Marije Vlajčić OIB: 98793951834, Ulica kardinala Alojzija Stepinca 18, Velika Gorica, koju zastupa punomoćnica Ana Galoši Commiso, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Ivana Perkovića OIB: 20768113462, Ulica kardinala Alojzija Stepinca 18, Velika Gorica, kojeg zastupa punomoćnik Josip Klafurić odvjetnik u Velikoj Gorici, radi smetanja posjeda, nakon glavne rasprave zaključene na uviđaju 22. rujna 2026., na ročištu za objavu presude/rješenja 29. listopada 2026.,

r i j e š i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" Utvrđuje se da je tuženik Ivan Perković OIB: 20768113462 smetao tužiteljicu Mariju Vlajčić OIB: 98793951834 u njezinu posljednjem mirnom suposjedu podruma na adresi Ul. kardinala Alojzija Stepinca 18 u Velikoj Gorici na način da je zamijenio bravu na podrumu i nije uručio novi ključ tužiteljici, odnosno nije omogućio tužiteljici da ista može koristiti podrum ulaskom u isti svojim ključem, pa mu se zabranjuje svako takvo i slično smetanje.

Nalaže se tuženiku Ivanu Perkoviću OIB:20768113462 da u roku od 8 dana o donošenja ovog rješenja uspostavi ranije posjedovno stanje, na način da se ponovno vrati prethodna brava na vratima u podrum kojoj odgovara ključ koji posjeduje Marija Vlajčić OIB:98793951834, te omogući istoj nesmetan ulaz i korištenje podruma sa nesmetanim pristupom svim zajedničkim instalacijama, sve na adresi Ul. kardinala Alojzija Stepinca 18 u Velikoj Gorici

Nalaže se tuženiku naknaditi prouzročeni parnični trošak tužiteljici zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja rješenja do isplate".

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 500,000 eura, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela tužbu 25. veljače 2026., ispravljenu 2. ožujka 2026. u kojoj navodi da je suvlasnik stambene kuće u 1/3 dijela upisane u zk.ul.br. 2756 k.o. Velika Gorica oznake kč.br. 2128 broj D.L. 25, izgrađeno zemljište površine 25 m2, dvorište površine 216 m2, izgrađeno zemljište površine 15 m2 i stambena zgrada, Ul. kardinala Alojzija Stepincar 18 površine 82 m2, ukupno 338 m2. Dana 16. veljače 2026. tužiteljica je došla u kuću na predmetnoj adresi zajedno sa svojim nećakom Mijom Malenicom koji joj je pomagao u adaptaciji njezinog stana, te utvrdila da je tuženik promijenio bravu na podrumu u kojem se nalaze instalacije vode, plina, i kotlovnica. Do tada svaki od suvlasnika je imao svoj ključ i potpuni pristup instalacijama i korištenju podruma. Nakon što je zatražila od tuženika da joj se preda ključ, on se oglušio i nije joj predao ključ od podruma, te je time neovlašteno i bez dopuštenja smetao suposjed tužiteljice. Dana 19. veljače 2026. tužiteljica je pokušala ponovno ući u podrum sa svojim starim ključem te kako nije mogla ući, prijavila je policiji čin smetanja. Odnosi između suvlasnika predmetne nekretnine su trajno narušeni unatrag više od 10 godina, iako je tužiteljica u rodbinskom odnosu sa tuženikom koji je muž njezine sestre Anice Perković, promjenom brave od strane tuženika tužiteljica je u potpunosti isključena iz svojeg mirnog posjeda podruma. Kako je tužiteljica smetana u svom mirnom posjedu nekretnine, a tuženik odbija uspostaviti prijašnje stanje, tužiteljica je podnijela predmetnu tužbu i predlaže utvrditi da je tuženik smetao tužiteljicu u suposjedu predmetnog podruma i da mu se naloži uspostava ranijeg posjedovnog stanja uz zabranu budućeg smetanja.

2. U odgovoru na tužbu, tuženik navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Tuženik osporava aktivnu legitimaciju tužiteljice jer tužiteljica nikada nije bila u posjedu podruma, pa je samim time i pogrešno navedeno u tužbi da je podrum zajednički. Naime, navedeni podrum u trenutku kupnje obiteljske kuće (1993.) nije niti postojao, tuženik je podrum sagradio u periodu nakon kupnje obiteljske kuće i to isključivo svojim novčanim sredstvima. Podrum je radio Branko Luketić, a tuženik je navedeni podrum 2007. godine rekonstruirao i uredio, a te je radove izvodio Helshani Valdet. Tužiteljica ni na koji način nije pridonijela izgradnji ili uređenju navedenog podruma te je isti isključivo vlasništvo tuženika. Međutim, u navedenom podrumu se nalazi kotlovnica za centralno grijanje kao i glavni ventil za vodu za cijelu kuću koje radove je izvodio Mijo Radoš koji je imao ključ od podruma od 2008. do 2020. kako bi mogao kontrolirati da ne bi došlo do smrzavanja instalacija ili eventualnog puknuća cijevi. Kako je tuženik sa svojom obitelji živio i radio u Njemačkoj, tuženik je ključ od podruma ostavljao na kuki iza glavnih ulaznih vrata od kuće sa unutarnje strane u slučaju puknuća vodovodnih cijevi kako bi se mogao zatvoriti ventil za vodu dok su oni odsutni jer je u stambenoj kući živjela majka tužiteljice Toka Vlajčić i brat Mate Vlajčić. Navedeni ključ od podruma se dan danas nalazi na istom mjestu. Tužiteljica kako nikada nije bila u navedenom podrumu ne zna za postojanje tog ključa i činjenicu da je ključ obješen na tom mjestu. Pored svega navedenog tuženik ističe i prigovor promašene pasivne legitimacije jer tužiteljica nije dokazala da je tuženik počinio čin smetanja pa predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka.

2.1. U odnosu na istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije tužiteljica isti osporava budući da je iz potvrde Ministarstva unutarnjih poslova, Policijska uprava Zagrebačka, Policijska postaja Velika Gorica, klasa 210-02/26-17/4689 od 23. veljače

2026. iz koje proizlazi da je intervenirala policija na predmetnoj nekretnini na adresi Ulica kardinala Alojzija Stepinca 18 u Velikoj Gorici dana 19. veljače 2026., a iz koje potvrde proizlazi da je opisani čin smetanja počinio tuženik Ivan Perković.

3. U dokaznom postupku sud je izveo dokaze čitanjem i uvidom u zk. izvadak 2756 k.o. Velika Gorica (list 4 spisa), u potvrdu Ministarstva unutarnjih poslova, Policijska uprava Zagrebačka, Policijska postaja Velika Gorica, klasa 210-02/26-17/4689 od 23. veljače 2026. (list 6 spisa), u fotografije (list 20-22 spisa).

3.1. Izveden je dokaz uvidom u dostavljene isprave te su saslušane stranke i svjedoci Mijo Malenica, Anica Perković i Mijo Radoš, te je izveden dokaz uviđaja na licu mjesta. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa člankom 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.- dalje: ZPP) na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

4. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za pružanje sudske zaštite suposjeda podruma na adresi Ulica kardinala Alojzija Stepinca 18, Velika Gorica.

5. Nije sporno da je tužba podnesena u roku propisanom odredbom članka 21. stavak 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14. – dalje: ZVDSP).

5.1. Među strankama je sporno je li tužiteljica bila u posljednjem mirnom suposjedu navedenog podruma i je li tuženik počinio čin smetanja na način da je promijenio bravu na ulaznim vratima podruma.

6. Odredbom članka 10. stavak 1. ZVDSP posjednik je definiran kao osoba koja ima faktičnu vlast glede neke stvari. Sukladno odredbi članka 13. ZVDSP posjed je stečen kad stjecatelj uspostavi svoju faktičnu vlast glede stvari, bilo da ju je osnovao jednostranim činom (izvorno stjecanje posjeda) ili da mu je prenesena (izvedeno stjecanje posjeda).

6.1. Odredbom članka 19. ZVDSP propisano je da posjed traje dok traje posjednikova faktična vlast glede stvari, ali on ne prestaje niti se prekida ako je smetnja ili propuštanje izvršavanja posjednikove vlasti bilo po svojoj naravi samo privremeno. Smatra se da posjed nakon što je stečen traje neprekidno dalje, a tko tvrdi da je prestao ili da je bio prekinut, treba dokazati da su nastupile okolnosti zbog kojih je posjed prestao. Odredbom članka 20. stavak 1. ZVDSP samovlast je zabranjena, dakle, bez obzira na to kakav je posjed nitko ga nema pravo samovlasno smetati, ako i smatra da ima jače pravo na posjed.

6.2. Odredbom članka 21. ZVDSP regulirano je pravo na zaštitu posjeda pa je tako propisano da onaj koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda. Nadalje, i posjednik koji je posjed stekao samovlasno ga oduzevši drugome silom, potajno ili zlouporabom povjerenja, ima pravo štiti svoj posjed, a jedino ga nema pravo štititi od one osobe kojoj ga je bio samovlasno oduzeo, no smjet će to i protiv nje nakon što mu posjed

postane miran. Pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od 30 dana od dana kada je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja.

6.3. Sukladno odredbi članka 22. ZVDSP posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štiti putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja te zabrani takvo i slično smetanje ubuduće, a sud ovu zaštitu posjeda pruža prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu.

6.4. Prema odredbi članka 441. ZPP, raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničit će se samo na raspravljanje i dokazivanje činjenice posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja pri čemu je isključeno raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

7. Iz iskaza tužiteljice u bitnome proizlazi da je suvlasnik obiteljske kuće u 1/3 dijela koja se nalazi na adresi Ulica Alojzija Stepinca 18, Velika Gorica, a u preostalom dijelu su suvlasnici tuženik i njegova supruga. Kada se nakon godinu ili dvije vratila iz Njemačke, u veljači 2026,. nije mogla ući u podrum koji se nalazi u prizemlju obiteljske kuće, jer je bila promijenjena brava na vratima podruma. Prije izmjene brave svi suvlasnici su imali ključ od podruma u kojem su znali odlagati stare stvari, odnosno isti je služio kao skladište i kao kotlovnica. Ključ od ulaznih vrata u podrum joj je dao tuženik prije 10 godina, s time da se ne sjeća kada je zadnji put bila u podrumu. Inače od 2002. godine je u trajno poremećenim odnosima s tuženikom i njegovom obitelji, međusobno ne razgovaraju, a na pitanje zašto bi joj tuženik dao ključ prije 10 godina ako nisu u dobrim odnosima i ne razgovaraju, tužiteljica navodi da ne zna odgovor na to pitanje. Kada je iskazivala da su suvlasnici odlagali stare stvari u predmetni podrum, tužiteljica navodi da se ne sjeća koje je svoje stare stvari odlagala, te navodi da je to bilo prije 15-20 godina pa se ne može sjetiti koje je stvari odložila u podrum. U veljači 2026. došla je privremeno u Hrvatsku i htjela je pristupiti podrumu da bi ostavila neke svoje stvari (s obzirom da renovira stan), međutim u isti nije mogla ući. S njom je bio njezi nećak Mijo Malenica koji je slikao da njezin postojeći ključ ne može otvoriti predmetna vrata nakon čega su pozvali policiju koja je sastavila Zapisnik. Tko je promijenio bravu ne zna točno, može biti tuženik ili njegova supruga. Međutim, nije vidjela tuženika da mijenja bravu na ulaznim vratima podruma i nadalje ne može ući u podrum, a ključ za koji tuženik tvrdi da se nalazi pored ulaznih vrata nije vidjela.

7.1. Iz iskaza tuženika u bitnom proizlazi da je bravu na predmetnom podrumu promijenio 2004. godine, a s obzirom da je u obiteljskoj kući samo živjela pokojna baka (majka tužiteljice i njegove supruge), baki je pokazao gdje se nalazi ključ od podruma i rekao da u slučaju da tužiteljici zatreba ulazak u podrum može joj pokazati gdje se ključ nalazi, jer on i njegova supruga nisu komunicirali sa tužiteljicom. Ključ od podruma cijelo vrijeme se nalazio kod ulaznih vrata u podrum, kako to proizlazi iz fotografija koje se nalaze u spisu, međutim sve do momenta kada je vidio Miju Malenicu da uzima poštu za tužiteljicu, pa je pretpostavio da Mijo Malenica hoće uzeti ključ od podruma, te je isti maknuo s mjesta na kojem se

nalazio. Ključ od ulaznih vrata podruma je maknuo 19. svibnja 2026., a to zna jer je bilo nakon održanog ročišta u ovom spisu, te je odmah sutradan ujutro vidio da je Mijo Malenica došao na predmetnu adresu, a smatra da Mijo Malenica nema što ulaziti u podrum. Nikada nije vidio tužiteljicu da koristi podrum koji se nalazi inače uz zid kuće u kojem se nalaze kotlovnica i spremište za cisternu, a koji podrum je izgradio 1993-1994. godine.

7.2. Iz iskaza svjedoka Mije Malenice u bitnome proizlazi da je u veljači 2026. sa tužiteljicom htio ostaviti neke svari od tužiteljice u podrum jer su renovirali njezin stan, u koji nisu mogli ući i pozvali su policiju. Prošle godine u ljetno vrijeme bio je sa tužiteljicom u predmetnom podrumu jer je ona imala ključ i htjeli su provjeriti instalacije za vodu, kanalizaciju i dr. (jer je tužiteljica imala namjeru renovirati stan) i zatekao je u podrumu kotlovnicu i neki stari stol. Nije mu poznato je li tužiteljica koristila podrum, jedino zna da je dakle u ljeto prošle godine, s njim ušla u predmetni podrum, dok u veljači 2026. nije mogla ući. Prije spomenutog prošlog ljeta nije nikada bio u tom podrumu i kada su ušli on i tužiteljica u podrum u ljeto prošle godine, u podrumu nije bilo tužiteljičinih stvari.

7.3. Iz iskaza svjedokinje Anice Perković u bitnome proizlazi da je njezin suprug 2006. godine promijenio bravu na ulaznim vratima podruma, jer sa dotadašnjim ključem nije mogao otvoriti vrata podruma i nakon što je promijenio bravu stavio je ključ pored ulaznih vrata (na kuku) i cijelo vrijeme se ključ tamo nalazio. O tome je obavijestio baku koja je živjela u obiteljskoj kući da u situaciji ako netko bude trebao ući u podrum da zna gdje se ključ nalazi. Njezin suprug je maknuo ključ s mjesta gdje se nalazio jer je vidio Miju Malenicu da dolazi po poštu tužiteljice te je maknuo ključ jer je smatrao da treće osobe nemaju zašto ulaziti u podrum. Tužiteljicu nije nikada vidjela da ulazi u podrum, a njezine stvari se u predmetnom podrumu ne nalaze više od 20 godina, a također joj nije poznato je li tužiteljica sada ima ključ od ulaznih vrata podruma. Kako ona i njezin suprug od 2003., godine ne pričaju sa tužiteljicom nije točno da je njezin suprug, ovdje tuženik, dao tužiteljici ključ prije 10 godina, nego se ključ nalazio na mjestu kako je već rekla. Inače njezin suprug je izgradio predmetni podrum, jer kada su uvodili grijanje u predmetnu kuću morali su predvidjeti prostor za kotlovnicu i cisternu, pa je njezin suprug na vanjski prostor do kuće izgradio prostor u kojem će se nalaziti kotlovnica i cisterna, dok šaht za kanalizaciju i vodu se nalazi u dvorištu.

8. U podnesku od 14. srpnja 2026. tužiteljica je osporila u cijelosti iskaze tuženika i svjedokinje Anice Perković te navela da je neistinit navod tuženika da je uklonio ključ od podruma dan nakon održane rasprave pred ovim sudom, jer je vidio svjedoka Miju Malenicu da dolazi u dvorište, obzirom da se navedeni svjedok tog dana nalazio u Imotskom. Isto tako iskaz tuženika je kontradiktoran fotografijama koje je dostavio u spis jer se na slici jasno vidi da se radi o potpuno novom sjajnom ključu, novoj bravi koja je očito nedavno promijenjena jer kada bi bilo istina da ključ cijelo vrijeme visi ispred ulaznih vrata podruma, nakon više od 20 godina konstantnog korištenja od svih suvlasnika, ključ ne bi mogao izgledati potpuno novi kao na fotografiji čime se nameće zaključak da je tuženik promijenio bravu tek nedavno čime je počinjen čin smetanja posjeda.

9. Na uviđaju na licu mjesta, saslušan je svjedok Mijo Radoš koji je u bitnome iskazao da kada je tuženik živio u Njemačkoj je imao ključ od predmetnog podruma

zbog kotlovnice koja se nalazi unutar podruma. Nikada nije vidio tužiteljicu da ulazi i koristi predmetni podrum, a u podrumu se nalazio osim drvenog stola koji se i dan danas nalazi, i par stvari ali ne zna čijih i kojih. Podrum u trenutku kada je kupljena obiteljska kuća nije postojao.

10. Na uviđaju na licu mjesta dana 22. rujna 2026. sud je utvrdio da se sa desne strane ulaza u podrum nalazi prostorija od 12 m2, u kojoj se nalazi stari drveni stol (vlasništvo tuženika), a od ulaznih vrata ravno se nalaze metalna vrata zaključana lokotom, unutar kojeg prostora se nalazi kotlovnica.

11. Sud je prihvatio iskaze stranaka i svjedoka u dijelu u kojem su oni međusobno suglasni, odnosno u dijelu u kojem se njihovi iskazi međusobno ne isključuju. Iz izvedenih dokaza proizlazi da tužiteljica nije bila u posjedu/suposjedu podruma. Iz iskaza same tužiteljice proizlazi da je u podrumu prije 15 do 20 godina odložila neke svoje stvari, što je potvrdila i na uviđaju na licu mjesta, a nije se mogla sjetiti kada je zadnji put bila u podrumu. Njezin iskaz u tom dijelu je potvrdio i saslušani svjedok Mijo Radoš koji je iskazao da nikada nije vidio tužiteljicu da ulazi i koristi predmetni podrum dok je on brinuo za kotlovnicu unutar podruma. To što je tužiteljica eventualno imala ključ od podruma ili ga uzela dok je stajao obješen kraj vrata (dok nije promijenjena brava) i eventualno povremeno odlazila u podrum, ne znači da je tužiteljica imala faktičnu vlast nad podrumom.

12. Sama činjenica posjedovanja ključa nije dovoljna za utvrđenje posjeda već je presudan način i svrha korištenja. Navedeno potvrđuje i iskaz svjedoka Mije Malenice koji je iskazao da je prošle godine u ljetno vrijeme bio sa tužiteljicom u predmetnom podrumu jer su htjeli provjeriti instalacije za vodu, kanalizaciju i dr., a u podrumu je zatekao kotlovnicu i neki stari stol. Iskaz svjedoka Mije Malenice sud ocjenjuje istinitim budući je isti suglasan sa zatečenim stanjem podruma u vrijeme uviđaja na licu mjesta. Međutim, onaj tko ulazi u podrum jedan put u nekoliko godina nema faktičnu vlast nad podrumom. Ključ za ulazak u podrum je tužiteljici dan isključivo za specifičnu svrhu, a ne kao predaja posjeda. Imajući u vidu sve navedeno sud je utvrdio da tužiteljica nije bila samostalni posjednik ili suposjednik, pa stoga ne uživa posjedovnu zaštitu.

13. Nadalje, pregledom fotografija dostavljenih u spis vidljivo je da je kraj ulaznih vrata obješen novi sjajni ključ (list 22 spisa) slijedom čega sud ne prihvaća kao osnovanu tvrdnju tuženika kako predmetni ključ nikad nije zamijenjen (ili da je brava zamijenjena 2004. godine), jer bi u tom slučaju i ključ izgledao staro, oronulo i zahrđalo.

14. Vezano uz vrijeme kada je došlo do zamjene brave na ulaznim vratima podruma iz iskaza svjedoka Mije Malenice proizlazi da je sa tužiteljicom prošle godine u ljeto ušao u predmetni podrum sa ključem kojeg je imala tužiteljica. Obzirom na Potvrdu Ministarstva unutarnjih poslova, Policijska uprava Zagrebačka, policijska postaja Velika Gorica od 23. veljače 2026. (list 6 spisa), iz koje proizlazi da je Ivan Perković tom prilikom izjavio da je promijenio bravu na podrumu iz sigurnosnih razloga, sud zaključuje kako je tuženik u periodu od ljeta prošle godine do veljače 2026. promijenio bravu na ulaznim vratima podruma, te je nakon toga ključeve odbio predati tužiteljici s obzirom da sa tužiteljicom ima poremećene obiteljske i neriješene imovinsko pravne odnose.

15. Točno je da je izmjenom nove brave na ulaznim vratima koja vode u podrum tuženik onemogućio pristup tužiteljici do podruma, međutim tužiteljica nikad nije niti bila u posljednjem mirnom posjedu podruma. Za postojanje prava na posjedovnu zaštitu, potrebno je da su ispunjeni opći uvjeti za pružanje posjedovne zaštite propisani u članku 22. stavak 2. ZVDSP, a što u ovoj pravnoj stvari nije dokazano, pa je sud stoga temeljem članka 22. stavak 1. ZVDSP odbio kao neosnovan zahtjev tužiteljice za pružanje posjedovne zaštite uspostavom posjedovnoga stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabranom takvog ili sličnog smetanja ubuduće, slijedom čega je odlučeno kao u izreci ovog rješenja (točka I. izreke rješenja).

16. Činjenicu tko je izgradio predmetni podrum i je li isti postojao u vrijeme kupnje stambene kuće, ovaj sud nije posebno cijenio budući se u sporu zbog smetanje posjeda raspravlja o posljednjem mirnom posjedu i samom činu smetanja. Iz toga razloga je sud raspravnim rješenjem od 22. rujna 2026. odbio dokazni prijedlog tuženika za saslušanjem svjedoka Branka Luketića i Valdeta Helshanija koji su bili predloženi na okolnost uređenja i rekonstrukcije podruma 2007. godine.

17. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP te je tuženiku priznat trošak jednokratne nagrade za cijeli prvostupanjski postupak u iznosu od 250 bodova (Tbr. 7 . toč. 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika "Narodne novine" broj 138/23.), što po vrijednosti boda od 2 eura, iznosi 500,00 eura (točka II. izreke rješenja).

Velika Gorica, 29. listopada 2026.

Sutkinja
Ileana Bebek

Dokument je elektronički potpisan:
Ileana Bebek
Vrijeme potpisivanja:
29-10-2026
13:56:48

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D333232383437333934373 9
OU=Signature
S=Bebek
G=Ileana
CN=Ileana Bebek

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa od dana održavanja ročišta na kojem se rješenje objavljuje ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa rješenja, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. Žalba se podnosi ovom sudu pisanim putem, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Broj zapisa: **9-3088f-5e550**

Kontrolni broj: **03697-0c299-e90ac**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ileana Bebek, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.